

การศึกษาปัญหาการออกเสียงภาษาจีนของนักศึกษาสาขาวิชาภาษา
จีนธุรกิจวิทยาลัยนานาชาติ มหาวิทยาลัยราชภัฏเชียงใหม่
ERROR ANALYSIS IN CHINESE PRONUNCIATION OF BUSINESS
CHINESE STUDENTS, INTERNATIONAL COLLEGE, CHIANG MAI
RAJABHAT UNIVERSITY

ตุลยอนุสรณ์ สุภษา¹ และ ฉี เสวียหง²

Tunyanusorn Suphasa¹ and Qi Xuehong²

มหาวิทยาลัยราชภัฏเชียงใหม่ 202 ถนนช้างเผือก ต.ช้างเผือก อ.เมือง จ.เชียงใหม่ 50300^{1,2}

Chiang Mai Rajabhat University 202 Changpuek Rd., Changpuek, Muang,

Chiang Mai, 50300^{1,2}

บทคัดย่อ

งานวิจัยฉบับนี้มีวัตถุประสงค์เพื่อศึกษาปัญหาการออกเสียงพยัญชนะและสระในระบบ
สัทศาสตร์จีนหรือพินอินของผู้เรียนหลักสูตรศิลปศาสตรบัณฑิต สาขาวิชาภาษาจีนธุรกิจ วิทยาลัย
นานาชาติ มหาวิทยาลัยราชภัฏเชียงใหม่ โดยใช้แบบทดสอบการออกเสียงที่ประกอบด้วยพยัญชนะ
และสระที่ได้มาตรฐานตามหลักสัทศาสตร์ (พินอิน) ภาษาจีน การวิจัยครั้งนี้ดำเนินการทดสอบด้วย
การแบ่งกลุ่มประชากรเป้าหมายตามความสามารถทางภาษาโดยแบ่งออกเป็นสามระดับได้แก่ระดับ
ต้น ระดับกลางและระดับสูง ในการทดสอบผู้เรียนแต่ละระดับนั้นได้ใช้แบบสอบถามเดียวกันทั้งหมด
การวิเคราะห์ข้อมูลการวิจัยครั้งนี้ใช้วิธีวิเคราะห์โดยการหาค่าร้อยละ (percentage) ทฤษฎีที่ใช้ใน
งานวิจัยครั้งนี้ ได้แก่ ทฤษฎี Interlanguage Theory ของ L.Selinker และทฤษฎี Error analysis ของ
S.P.Corder มาใช้ในการวิเคราะห์ปัจจัยที่ส่งผลให้เกิดปัญหาการออกเสียงภาษาจีนของผู้เรียน

จากการวิจัยในครั้งนี้พบว่าผู้เรียนทั้งสามระดับมีปัญหาการออกเสียงที่คล้ายคลึงกันโดย
ปัญหาการออกเสียงพยัญชนะภาษาจีนของผู้เรียนทั้งสามระดับได้แก่เสียง x, zh, ch, sh, r, z, c, s
ซึ่งเสียงพยัญชนะ ch และ sh เป็นเสียงที่ผู้เรียนทั้งสามระดับต่างมีสถิติการออกเสียงผิดอยู่ในระดับ
สูงสุดของจำนวนพยัญชนะที่ผู้เรียนออกเสียงผิดทั้งหมด ด้านปัญหาการออกเสียงสระของผู้เรียนทั้ง
สามระดับ มีผลเช่นเดียวกับปัญหาของพยัญชนะ คือ ทุกระดับมีผลการผิดพลาดที่คล้ายคลึงกัน ซึ่ง
เสียงสระที่ผู้เรียนออกเสียงผิดได้แก่เสียง üe, üAn, ün และ er โดยเสียง üe, üAn และ er เป็นเสียง
สระที่ผู้เรียนทั้งสามระดับมีสถิติการออกเสียงผิดพลาดสูงที่สุด ทั้งนี้ จากผลการวิจัยได้พบอีกว่าเกิด
ปรากฏการณ์ฟอสซิลของการออกเสียงในผู้เรียนระดับสูง ดังจะเห็นได้จากปัญหาการออกเสียงที่
ผู้เรียนระดับต้นและระดับสูงเกิดปัญหาในพยัญชนะและสระตัวเดียวกัน

คำสำคัญ: การออกเสียงภาษาจีน

^{1,2} อาจารย์สาขาวิชาภาษาจีนธุรกิจ ภาควิชาภาษาและการสื่อสารเชิงสร้างสรรค์ วิทยาลัยนานาชาติ

ABSTRACT

This research aimed to study about the problem of consonants and vowels pronunciation in Chinese phonetics system or Pinyin of Business Chinese Students, International College, Chiang Mai Rajabhat University. The research was done by using a standard pronunciation test which was consisted of consonant and vowel sounds according to the Chinese phonetics system or Pinyin. The population were divided into three groups by their language competency; beginner, intermediate and advance levels. They were tested by using the same test. Percentage was used to analyze the data and the interlanguage theory of L.Selinker and Error analysis of S.P. Corder were applied in this research.

It was found that all levels were having almost the same pronunciation problems. For consonant sounds, they found difficulties in pronouncing x, zh, ch, sh, r, z, c, s. ch and sh were the most difficult. For vowels, it was difficult for them to pronounce üe, üAn, ün and er. They were üe, üAn and er sounds that were the hardest. Besides, fossilization was found in advance students as it can be seen from both beginner and intermediate students. They snared the same pronunciation problems in the same consonants and vowels.

KEYWORDS: Pronunciation Chinese,

บทนำ

ภาษาจีนเริ่มเข้ามาในประเทศไทย ตั้งแต่สมัยอยุธยาโดยเริ่มจากเข้ามาจากกลุ่มชาวจีนผู้ที่เข้ามาค้าขายกับประเทศไทยในยุค นั้นแล้วได้ตั้งรกรากอยู่ในประเทศไทยจนก่อเป็น ชุมชนชาวจีนขึ้น เมื่อประชากรชุมชนชาวจีนมาก ขึ้น ชาวจีนจึงมีความคิดที่จะสอนให้ลูกหลานได้ ศึกษาภาษาและวัฒนธรรมต้นกำเนิดของตนเอง ดังนั้นจึงได้ริเริ่มการเรียนการสอนภาษาจีนขึ้น ซึ่งในยุคแรกเริ่มนั้นมีจุดประสงค์เพื่อการสอน ความรู้ทางด้านภาษา วัฒนธรรมและประเพณี ความเชื่อต่าง ๆ ของประเทศจีนให้แก่ลูกหลาน เพื่อสืบทอดต่อไปไม่ให้สูญสลาย

ต่อมาในปี พ.ศ. 2518 ประเทศไทย ได้สานความสัมพันธ์ระหว่างประเทศกับ สาธารณรัฐประชาชนจีนใหม่อีกครั้งทำให้ทั้ง ความร่วมมือระหว่างกันของทั้งสองประเทศไม่ ว่าจะเป็นในด้านเศรษฐกิจ การเมือง การศึกษา และวัฒนธรรมต่างเพิ่มมากยิ่งขึ้น ในปี พ.ศ. 2535 กระทรวงศึกษาธิการอนุญาตให้โรงเรียน สอนภาษาจีนในประเทศไทยเปิดสอนได้จนถึง ระดับชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 และบรรจุให้ภาษา จีนเป็นภาษาต่างประเทศที่ 2 ในหลักสูตรการ ศึกษาขั้นพื้นฐาน ทั้งนี้ในปี พ.ศ. 2541 ได้กำหนด ให้ภาษาจีนเป็นวิชาภาษาต่างประเทศที่ใช้ในการ สอบเข้ามหาวิทยาลัย การปรับเปลี่ยนนโยบาย เกี่ยวกับภาษาจีนของกระทรวงศึกษาธิการนี้ ช่วยส่งเสริมการสอนภาษาจีนในประเทศไทย ให้มีการขยายตัวมากขึ้น โดยเฉพาะอย่างยิ่งใน ระดับประถมและมัธยมศึกษา

เมื่อเข้าสู่ยุคศตวรรษที่ 21 สาธารณรัฐ ประชาชนจีนมีบทบาทมากขึ้นในเวทีโลก ความสัมพันธ์ด้านเศรษฐกิจการค้าการลงทุนระหว่าง ประเทศจีนและประเทศไทยขยายตัวมาก ยิ่งขึ้น ทำให้ความต้องการผู้มีความสามารถ ด้านภาษาจีนเพิ่มมากขึ้นตามไปด้วย ส่งผลให้

ความต้องการเรียนภาษาจีนในประเทศไทย เพิ่มขึ้นอย่างรวดเร็ว ดังนั้นเพื่อตอบสนอง ความต้องการของผู้เรียนและสนับสนุนการ พัฒนาของประเทศในปี พ.ศ. 2546 กระทรวง ศึกษาธิการจึงได้ขอความร่วมมือจากกระทรวง ศึกษาธิการแห่งสาธารณรัฐประชาชนจีนเพื่อ ช่วยเหลือและพัฒนาการเรียนการสอนภาษาจีน ในประเทศไทย โดยความร่วมมือดังกล่าวส่งผล ให้มหาวิทยาลัยในประเทศไทยมีความร่วมมือ กับประเทศจีนอย่างมากมาย ซึ่งจะเห็นได้จาก การก่อตั้งสถาบันขงจื้อในมหาวิทยาลัยต่าง ๆ ในประเทศไทยและการร่วมมือพัฒนาการเรียน การสอนภาษาจีน ซึ่งส่งผลให้การเรียนการสอน ภาษาจีนในประเทศไทยมีความทันสมัยมากขึ้น โดยเฉพาะอย่างยิ่งทางด้านการสอนการออก เสียงได้นำวิธีการทางสัทศาสตร์หรือที่เรียกใน ภาษาจีนว่า “พินอิน” (拼音) มาใช้ในการ จัดการสอน ซึ่งสะดวกในการจดจำมากกว่า ระบบการออกเสียงเดิมที่เรียกในภาษาจีนว่า “จู้อิน” (注音)

ระบบพินอินนี้ได้ เริ่มใช้ครั้งแรกใน ประเทศจีนเมื่อ พ.ศ.2501 (ค.ศ.1958) โดย เปลี่ยนจากระบบ “จู้อิน” ที่ใช้ตัวสัญลักษณ์มา เป็นการใชัพัญชนะภาษาอังกฤษแทนเพื่อง่าย ในการจดจำ ต่อมาในปี พ.ศ. 2522 (ค.ศ.1979) สำนักงานเลขาธิการสหประชาชาติได้เห็นชอบ ให้สาธารณรัฐประชาชนจีนใช้อักษรพินอินใน การบันทึกชื่อเมืองและสถานที่ในประเทศจีนได้ ตามหลักสากล และในปี พ.ศ. 2525 (ค.ศ.1982) ได้ผ่านการเห็นชอบจากที่ประชุมขององค์การ มาตรฐานสากลหรือ ISO ให้บรรจุอักษรพินอิน เป็นอักษรที่ใช้บันทึกในเอกสารตามมาตรฐาน สากล นับแต่นั้นเป็นต้นมาพินอินก็เป็นที่ยอมรับ ในระดับสากล (Lu Jianming, 2013)

ระบบการออกเสียงพินอินถือว่าเป็น สิ่งสำคัญอย่างยิ่งในการเรียนการสอนภาษา

จีนสำหรับผู้เรียนในระดับพื้นฐาน หากไม่เข้าใจหรือไม่สามารถอ่านพินอินได้ การเรียนภาษาจีนจะยิ่งทวีความยากมากยิ่งขึ้น เนื่องจากอักษรจีนนั้นเป็นคำเดี่ยวหนึ่งตัวอักษรมีเสียงและความหมายในตัวเอง หากใช้อักษรประสมโดยพยัญชนะและสระดังเช่นภาษาอังกฤษหรือภาษาไทยไม่นั้นนั้นเพื่อให้ผู้เรียนสะดวกในการจดจำหรือจดบันทึกการออกเสียงของคำศัพท์ การใช้พินอินในการบันทึกนั้นนับว่าเป็นเครื่องมือที่สะดวกและรวดเร็วที่สุด อีกทั้งยังช่วยให้ผู้เรียนออกเสียงได้อย่างชัดเจนอีกด้วย แต่จากการศึกษาข้อมูลที่เกี่ยวข้องและจากประสบการณ์การสอนของผู้วิจัยพบว่า การออกเสียงพยัญชนะและสระในระบบสัทอักษรจีนพินอินของผู้เรียนชาวไทยยังมีปัญหาการออกเสียงอยู่มาก ดังจะเห็นได้จากผลการศึกษา ของ Chen-E (2006) เรื่อง A Study of Pronunciation Errors to Thai Students in the Process of Learning Chinese Language พบว่าเสียงพยัญชนะที่เป็นปัญหาต่อการออกเสียงของผู้เรียนชาวไทยได้แก่เสียง z[ts], c[ts'], s[s], j[tc], q[tc'], x[ç], zh[tʂ], ch[tʂ'], sh[ʃ], r[ʒ] โดยเสียงพยัญชนะที่เป็นปัญหาการออกเสียงมากที่สุดได้แก่เสียง c[ts'], ch[tʂ'], s[s], sh[ʃ] ในด้านปัญหาการออกเสียงสระพบว่าเสียงสระที่เป็นปัญหาในการออกเสียงของผู้เรียนชาวไทยได้แก่เสียง er [ɚ], ia[iA], ie[iɛ], ian[iAn], iang[iAng], u[u], ua[uA], uo[uo], ü[y], üe[yɛ], ün[yn], ün[yn] ในขณะที่การศึกษาของ Ma Xinxin (2013) เรื่อง An Analysis of the Errors of Chinese Pronunciation in Thailand's College Students พบว่า พยัญชนะและสระที่ผู้เรียนชาวไทยมีปัญหาในการออกเสียงได้แก่พยัญชนะ j[tc], q[tc'], x[ç], z[ts], c[ts'], s[s], zh[tʂ], ch[tʂ'], sh[ʃ], r[ʒ] และสระ u[u], ü[y], üe[yɛ], ün[yn], er [ɚ] โดยพยัญชนะ zh[tʂ], ch[tʂ'], sh[ʃ], r[ʒ] และสระ ü[y], üe[yɛ],

ün[yn], er [ɚ] เป็นกลุ่มเสียงที่ผู้เรียนมีปัญหาการออกเสียงมากที่สุดและในการศึกษาของ Jiang Juan(2014) เรื่อง Chinese Phonetic Research and Teaching Countermeasures for Middle school and High School Students พบว่าผู้เรียนชาวไทยมีปัญหาการออกเสียงพยัญชนะในระบบเสียงพินอินอันได้แก่เสียง j[tc], q[tc'], x[ç], z[ts], c[ts'], s[s], zh[tʂ], ch[tʂ'], sh[ʃ], r[ʒ], g[k], k[k'], h[x] และเสียงสระที่ผู้เรียนประสบปัญหาการออกเสียงได้แก่เสียง ü[y], er [ɚ], -i [ɿ], ie[iɛ], üe[yɛ], ua[uA], uo[uo] ซึ่งจากผลการศึกษาของทั้งสามท่านนี้ พบว่า ปัญหาการออกเสียงในระบบพินอินของผู้เรียนชาวไทยได้ผลที่สอดคล้องกัน เช่น เสียงพยัญชนะที่เป็นปัญหาแก่ผู้เรียน ได้แก่ เสียงในกลุ่มเสียงพัสมเสียดแทรก j[tc], q[tc'], x[ç] และเสียงเสียดแทรก(assibilant) z[ts], c[ts'], s[s] และzh[tʂ], ch[tʂ'], sh[ʃ], r[ʒ] สระในกลุ่มสระเดี่ยว-i [ɿ], er [ɚ] กลุ่มสระพัสม ia[iA], iong[iOng], uo[uo], ua[uA] และ u[u], ü[y], üe[yɛ], ün[yn] เป็นต้น ซึ่งจากการศึกษาดังกล่าวกลุ่มตัวอย่างส่วนใหญ่เป็นนักศึกษาที่ศึกษาอยู่ในประเทศสาธารณรัฐประชาชนจีน และจำนวนกลุ่มเป้าหมายไม่ได้มีความหลากหลายและครอบคลุมมากนัก

ดังนั้น เพื่อศึกษาและทำความเข้าใจปัญหาการออกเสียงภาษาจีนของผู้เรียนให้ชัดเจนมากยิ่งขึ้น การศึกษาปัญหาการออกเสียงในภาษาจีนที่ยากต่อการออกเสียงและเสียงที่ผู้เรียนมักออกเสียงผิดจึงมีความจำเป็นอย่างยิ่ง เพื่อนำข้อมูลอันพึงเป็นประโยชน์เหล่านี้ไปศึกษาและการพัฒนาการสอนการออกเสียงภาษาจีนให้มีประสิทธิภาพ ทั้งยังช่วยพัฒนาศักยภาพของผู้เรียนให้ดีขึ้นต่อไปในอนาคต

วัตถุประสงค์ของการวิจัย

1. เพื่อศึกษาปัญหาการออกเสียงภาษาจีนของนักศึกษาสาขาวิชาภาษาจีนธุรกิจ สมมติฐานการวิจัย

จากการศึกษางานวิจัยที่เกี่ยวข้องและจากประสบการณ์การสอนของผู้วิจัยที่ผ่านมา ได้สังเกตการออกเสียงของผู้เรียนภาษาจีนพบว่าเสียงพยัญชนะและสระในภาษาจีนที่ผู้เรียนออกเสียงผิดมีอยู่หลายเสียง จึงนำข้อมูลดังกล่าวมาเป็นสมมติฐานการวิจัยในครั้งนี้ โดยเสียงที่คาดว่าจะมีปัญหาในการออกเสียงของผู้เรียนมีรายละเอียดดังต่อไปนี้

(1) กลุ่มพยัญชนะได้แก่ j, q, x, zh, ch, sh, r, z, c, s

(2) กลุ่มสระได้แก่ ia, iong, ua, uo, ü, üe, üan, ün ซึ่งเสียงเหล่านี้เป็นเสียงพินอินจีนที่ผู้เรียนชาวไทยมักออกเสียงผิดอยู่เสมอ

วิธีการดำเนินการวิจัย

การวิจัยครั้งนี้เป็นงานวิจัยเชิงปริมาณ เพื่อศึกษาปัญหาการเรียนรู้ออกเสียงพินอินของนักศึกษาสาขาวิชาภาษาจีนธุรกิจ วิทยาลัยนานาชาติ มหาวิทยาลัยราชภัฏเชียงใหม่ โดยผู้วิจัยได้สร้างแบบทดสอบปัญหาการออกเสียงพินอินโดยอ้างอิง จากทฤษฎีและหลักการออกเสียงพินอินจากหลักพยัญชนะ (พินอิน) จีน 《汉语拼音方案》 แบบทดสอบนี้เป็นแบบทดสอบการอ่านออกเสียงของพยัญชนะและสระในระบบสัทศาสตร์จีน ซึ่งการวิจัยครั้งนี้แบ่งกลุ่มเป้าหมายออกเป็น 3 กลุ่ม กลุ่มละ 30 คน ตามระดับความสามารถทางภาษา โดยมีรายละเอียดดังนี้

(1) กลุ่มผู้เรียนระดับต้น ได้แก่ นักศึกษาชั้นปีที่ 1 สาขาวิชาภาษาจีนธุรกิจ วิทยาลัยนานาชาติ

(2) กลุ่มผู้เรียนระดับกลาง ได้แก่ นักศึกษาชั้นปีที่ 2 และ 3 สาขาวิชาภาษาจีนธุรกิจ วิทยาลัยนานาชาติ

(3) กลุ่มผู้เรียนระดับสูง ได้แก่ นักศึกษาชั้นปีที่ 4 สาขาวิชาภาษาจีนธุรกิจ วิทยาลัยนานาชาติ

การวิจัยครั้งนี้ให้ผู้เข้าทดสอบทำการอ่านออกเสียงพยัญชนะและสระในแบบทดสอบเพื่อวิเคราะห์ปัญหาการออกเสียงภาษาจีนของผู้เข้าร่วมทดสอบกลุ่มตัวอย่าง ทั้งนี้ ในการวิจัยได้จัดเสียงผู้เข้าร่วมทดสอบไว้ประกอบการวิเคราะห์ปัญหาการออกเสียงของผู้เข้าทดสอบ

ประชากรที่ใช้ในการวิจัย

ประชากรในการวิจัยครั้งนี้ ได้แก่ นักศึกษาสาขาวิชาภาษาจีนธุรกิจ วิทยาลัยนานาชาติ มหาวิทยาลัยราชภัฏเชียงใหม่ ภาคเรียนที่ 1 ปีการศึกษา 2559 จำนวน 90 คน แบ่งออกเป็นนักศึกษาระดับชั้นปีที่ 1 จำนวน 30 คน นักศึกษาระดับชั้นปีที่ 2 และ 3 จำนวน 30 คน และนักศึกษาระดับชั้นปีที่ 4 จำนวน 30 คน

เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย

เครื่องมือที่ใช้ในงานวิจัยครั้งนี้ ได้แก่ แบบทดสอบการออกเสียงระบบสัทศาสตร์ภาษาจีน (พินอิน) ทั้งพยัญชนะ สระและวรรณยุกต์ แบบทดสอบการออกเสียงนี้ได้สร้างโดยอ้างอิงจากทฤษฎีและหลักการออกเสียงพินอิน (Jin Xiaoda & Liu Guanghui, 2009) ซึ่งนำพยัญชนะและสระในพินอินภาษาจีนมาสร้างเป็นตารางเพื่อประเมินข้อผิดพลาดในการออกเสียงของผู้เข้าทดสอบการสร้างแบบทดสอบนี้ก่อนนำไปทำการทดสอบจริง ผู้วิจัยได้นำแบบทดสอบนี้ให้นักศึกษาระดับชั้นปีที่ 1-4 จำนวน 10 คน ทำการทดลองอ่านแบบทดสอบเพื่อทราบความเหมาะสมและความยากง่ายของเนื้อหาที่ใช้ในการทดสอบเพื่อให้สอดคล้องกับความสามารถทางภาษาของผู้เข้าร่วมทดสอบ

จากนั้นได้มีการปรับแก้เนื้อหาให้เป็นกลางมากที่สุด โดยคำศัพท์ภาษาจีนที่ใช้อ่านในการทดสอบนั้น ได้ใช้คำศัพท์ที่อยู่ในประมวลคำศัพท์ของผู้สอบวัดระดับภาษาจีน (HSK) ระดับ 3 (Yang Ying, 2016) มาใช้ในการทดสอบครั้งนี้

การเก็บรวบรวมข้อมูล

การวิจัยครั้งนี้เริ่มดำเนินการเก็บข้อมูลตั้งแต่วันที่ 10 ถึง 28 ตุลาคม 2559 ซึ่งมีการเก็บรวบรวมข้อมูลโดยการนัดหมายประชากรกลุ่มตัวอย่างเข้ามาทำการทดสอบการออกเสียงในช่วงเวลาว่างหลังจากเรียน โดยนัดทดสอบสัปดาห์ละ 3 กลุ่ม กลุ่มละ 10 คน ให้มาทำการทดสอบในวันจันทร์ พุธและศุกร์ ใช้เวลาในการทดสอบกลุ่มละ 50 นาที (เฉลี่ย 5 นาทีต่อคน) รวมใช้เวลาเก็บข้อมูลทั้งสิ้น 3 สัปดาห์

การวิเคราะห์ข้อมูล

เมื่อรวบรวมแบบทดสอบครบแล้ว จะทำการวิเคราะห์ผลแบบสอบถามของแต่ละกลุ่มด้วยการเทียบเคียงการออกเสียงของผู้เข้าทดสอบกับหลักการออกเสียงพินอินจีนตามระบบการออกเสียงที่กำหนดในหลักศาสตร์ (พินอิน) จีน 《汉语拼音方案》 และการศึกษาปัญหาและปัจจัยที่ส่งผลกระทบต่อกรออกเสียงภาษาจีนของผู้เรียน โดยอ้างอิงตามทฤษฎี Interlanguage Theory ของ L.Selinker และหลัก Error analysis ของ S.P.Corder ที่กำหนดสาเหตุของการเกิดข้อผิดพลาดของผู้เรียนภาษาที่สองไว้ 5 สาเหตุ ดังนี้ 1) Language transfer 2) Transfer of training 3) Strategies of L2 learning 4) Strategies of L2 communication และ 5) Overgeneralization of the target language ทั้งนี้ L.Selinker ยังกล่าวไว้ในทฤษฎี Interlanguage Theory อีกว่าสาเหตุที่ทำให้เกิดข้อผิดพลาดเหล่านี้ยังส่งผลให้ผู้เรียน

เกิดปรากฏการณ์ฟอสซิลขึ้น (L.Selinker, 1972) ซึ่งปรากฏการณ์นี้มักจะพบเห็นได้มากในการออกเสียงภาษาที่สองของผู้เรียน ดังนั้นผู้วิจัยจึงนำหลักการในทฤษฎีดังกล่าวเป็นเครื่องมือในการวิเคราะห์ผลการวิจัยพร้อมแสดงผลการรายงานด้วยระบร้อยละ

ผลการวิจัย

1. ปัญหาการออกเสียงพินอินในระบบพินอินของนักศึกษาสาขาวิชาภาษาจีนธุรกิจ วิทยาลัยนานาชาติ

1.1 ปัญหาการออกเสียงพินอินในระบบพินอินของนักศึกษาสาขาวิชาภาษาจีนธุรกิจกลุ่มผู้เรียนระดับต้น ผลการวิจัยพบว่า ผู้เข้าร่วมทดสอบ มีปัญหาในการออกเสียงพินอินทั้งหมด 6 เสียง ได้แก่ x, zh, ch, sh, r และ z ซึ่งเสียงพินอินที่ผู้เข้าร่วมทดสอบออกเสียงผิดมากที่สุด ได้แก่ เสียง ch และ sh โดยคิดเป็นร้อยละ 70 ของผู้เข้าร่วมทดสอบทั้งหมด รองลงมาได้แก่เสียง zh และ r, x และ z คิดเป็นร้อยละ 60 และร้อยละ 56 ตามลำดับ

1.2 ปัญหาการออกเสียงพินอินในระบบพินอินของนักศึกษาสาขาวิชาภาษาจีนธุรกิจกลุ่มผู้เรียนระดับกลาง ผลการวิจัยพบว่า ผู้เข้าร่วมทดสอบมีปัญหาในการออกเสียงพินอินทั้งหมด 6 เสียง ได้แก่ x, zh, ch, sh, r, c ซึ่งเสียงพินอินที่ผู้เข้าร่วมทดสอบออกเสียงผิดมากที่สุดได้แก่เสียง ch และ sh โดยคิดเป็นร้อยละ 70 ของจำนวนผู้เข้าร่วมทดสอบทั้งหมด รองลงมาได้แก่ เสียง zh, x, r และ c คิดเป็นร้อยละ 60 ร้อยละ 56 และร้อยละ 50 ตามลำดับ

1.3 ปัญหาการออกเสียงพินอินในระบบพินอินของนักศึกษาสาขาวิชาภาษาจีนธุรกิจกลุ่มผู้เรียนระดับสูง ผลการวิจัยพบว่า ผู้เข้าร่วมทดสอบมีปัญหาในการออก

เสียงพยัญชนะทั้งหมด 7 เสียง ได้แก่ x, ch, sh, r, z, c, s ซึ่งเสียงพยัญชนะที่ผู้เข้าร่วมทดสอบออกเสียงผิดมากที่สุดได้แก่เสียง c คิดเป็นร้อยละ 60 ของผู้เข้าร่วมทดสอบทั้งหมด รองลงมา ได้แก่ เสียง x, ch, sh, r, z และ s โดยคิดเป็นร้อยละ 50 ของผู้เข้าร่วมทดสอบทั้งหมด

2. ปัญหาการออกเสียงสระในระบบพินอินของนักศึกษาสาขาวิชาภาษาจีนธุรกิจวิทยาลัยนานาชาติ

2.1 ปัญหาการออกเสียงสระในระบบพินอินของนักศึกษาสาขาวิชาภาษาจีนธุรกิจกลุ่มผู้เรียนระดับต้น

ผลการวิจัย พบว่า จำนวนผู้เข้าร่วมทดสอบมีปัญหาในการออกเสียงสระทั้งหมด 4 เสียง ได้แก่ üe, ün, ün และ er ซึ่งเสียงสระที่ผู้เข้าร่วมทดสอบออกเสียงผิดมากที่สุด ได้แก่ เสียง üe และ ün โดยคิดเป็นร้อยละ 83 ของผู้เข้าร่วมทดสอบทั้งหมด รองลงมา ได้แก่ เสียง ün และ er คิดเป็นร้อยละ 70 และร้อยละ 50 ตามลำดับ

2.2 ปัญหาการออกเสียงสระในระบบพินอินของนักศึกษาสาขาวิชาภาษาจีนธุรกิจกลุ่มผู้เรียนระดับกลาง ผลการวิจัยพบว่า ผู้เข้าร่วมทดสอบ มีปัญหาในการออกเสียงสระทั้งหมด 3 เสียง ได้แก่ üe, ün และ ün ซึ่งเสียงสระที่ผู้เข้าร่วมทดสอบออกเสียงผิดมากที่สุด ได้แก่ เสียง üe โดยคิดเป็นร้อยละ 73 ของผู้เข้าร่วมทดสอบทั้งหมด รองลงมา ได้แก่ เสียง ün และ ün คิดเป็นร้อยละ 66 ของผู้เข้าร่วมทดสอบทั้งหมด

2.3 ปัญหาการออกเสียงสระในระบบพินอินของนักศึกษาสาขาวิชาภาษาจีนธุรกิจกลุ่มผู้เรียนระดับสูง ผลการวิจัยพบว่า ผู้เข้าร่วมทดสอบ มีปัญหาในการออกเสียงสระทั้งหมด 2 เสียง ได้แก่ üe และ er ซึ่งเสียง

สระที่ผู้เข้าร่วมทดสอบออกเสียงผิดมากที่สุด ได้แก่ เสียง er โดยคิดเป็นร้อยละ 50 ของผู้เข้าร่วมทดสอบทั้งหมด รองลงมาได้แก่เสียง üe โดยคิดเป็นร้อยละ 43 ของผู้เข้าร่วมทดสอบทั้งหมด

สรุปผลการวิจัย

จากผลการวิจัยที่รายงานไปข้างต้น สามารถทำการสรุปผลได้ดังต่อไปนี้

1. ปัญหาการออกเสียงพยัญชนะและสระในระบบการออกเสียงพินอินภาษาจีนของนักศึกษาสาขาวิชาภาษาจีนธุรกิจกลุ่มผู้เรียนระดับต้นที่เข้าร่วมทดสอบมีรายละเอียดดังนี้

1.1 ด้านพยัญชนะมีทั้งหมด 6 เสียง ได้แก่ เสียง x, zh, ch, sh, r, z ซึ่งเสียงที่ผู้เข้าร่วมทดสอบออกเสียงผิดมากที่สุด ได้แก่ เสียง ch และ sh

1.2 ด้านสระมีทั้งหมด 4 เสียง ได้แก่ เสียง üe, ün, ün และ er ซึ่งเสียงที่ผู้เข้าร่วมทดสอบออกเสียงผิดมากที่สุด ได้แก่ เสียง üe และ ün

2. ปัญหาการออกเสียงพยัญชนะและสระในระบบการออกเสียงพินอินภาษาจีนของนักศึกษาสาขาวิชาภาษาจีนธุรกิจกลุ่มผู้เรียนระดับกลางที่เข้าร่วมทดสอบมีรายละเอียดดังนี้

2.1 ด้านพยัญชนะมี ทั้งหมด 6 เสียง ได้แก่ x, zh, ch, sh, r, c ซึ่งเสียงที่ผู้เข้าร่วมทดสอบออกเสียงผิดมากที่สุด ได้แก่ เสียง ch และ sh

2.2 ด้านสระมีทั้งหมด 3 เสียง ได้แก่ เสียง üe, ün และ ün ซึ่งเสียงที่ผู้เข้าร่วมทดสอบออกเสียงผิดมากที่สุด ได้แก่ เสียง üe

3. ปัญหาการออกเสียงพยัญชนะและสระในระบบการออกเสียงพินอินภาษาจีนของนักศึกษาสาขาวิชาภาษาจีนธุรกิจกลุ่มผู้เรียนระดับสูงที่เข้าร่วมทดสอบมีรายละเอียดดังนี้

3.1 ด้านพยัญชนะมี ทั้งหมด 7 เสียง ได้แก่ x, ch, sh, r, z, c, s ซึ่งเสียงที่ผู้เข้าทดสอบออกเสียงผิดมากที่สุด ได้แก่ เสียง c

3.2 ด้านสระมีทั้งหมด 2 เสียง ได้แก่ üe และ er ซึ่งเสียงที่ผู้เข้าทดสอบออกเสียงผิดมากที่สุด ได้แก่ เสียง er

อภิปรายผลการวิจัย

จากผลการวิจัยปัญหาการออกเสียงพยัญชนะและสระภาษาจีนของนักศึกษาสาขาภาษาจีนธุรกิจ วิทยาลัยนานาชาติครั้งนี้ จะเห็นได้ว่ามีผลใกล้เคียงกับสมมติฐานการวิจัยที่คาดคะเนไว้ในเบื้องต้น และมีผลใกล้เคียงกับงานวิจัยที่มีมาก่อนหน้า ดังจะอธิบายและเชื่อมโยงเข้ากับทฤษฎีดังต่อไปนี้

1. ปัญหาการออกเสียงพยัญชนะในระบบพินอินจีน จากผลการวิจัยด้านการออกเสียงพยัญชนะในระบบพินอินจีนของนักศึกษาทั้งสามระดับ พบว่านักศึกษาต่างมีที่ปัญหาการออกเสียงที่คล้ายคลึงกัน คือ ต่างมีปัญหาด้านการออกเสียงในกลุ่มเสียงเสียดแทรก ได้แก่ เสียง x, zh, ch, sh, r, z, c, s ซึ่งผลการวิจัยครั้งนี้สอดคล้องกับงานวิจัยของ Jiang Juan (蒋娟) ที่ทำการศึกษาศาษาจีนของนักศึกษาระดับมัธยมต้นและมัธยมปลายในโรงเรียนกุวิวิทยา (Jiang Juan, 2014) และงานวิจัยของ Chen-E (陈娥) ที่ทำการศึกษาศาษาจีนของนักเรียนระดับอุดมศึกษา (Chen-E, 2006) โดยผลการศึกษานี้ของ Jiang Juan และ Chen-E พบว่าเสียงพยัญชนะที่นักเรียนออกเสียงผิดเพี้ยน ได้แก่ z, c, s, zh, ch, sh, r, h, j, q, x

2. ปัญหาการออกเสียงสระในระบบพินอินจีน จากผลการวิจัยด้านการออกเสียงสระในระบบพินอินจีนของนักศึกษาทั้งสามระดับ พบว่านักศึกษาต่างมีที่ปัญหาการออก

เสียงที่คล้ายคลึงกัน คือ ต่างมีปัญหาด้านการออกเสียง üe, üan, ün และ er ซึ่งผลการวิจัยครั้งนี้สอดคล้องกับงานวิจัยของ Ma Xinxin, 2013 (马新新) และ Chen-E, 2006 (陈娥) ที่ทำการศึกษาศาษาจีนของนักเรียนระดับอุดมศึกษา โดยผลการศึกษาของทั้งสองท่านพบว่า เสียงสระที่ผู้เรียนออกเสียงผิดเพี้ยน ได้แก่ เสียง ü, üe, üan, ün และ er

จากการวิเคราะห์ปัจจัยที่ส่งผลให้เกิดปัญหาการออกเสียงของผู้เรียนนั้นผู้วิจัยได้วิเคราะห์ตามหลักทฤษฎี Interlanguage Theory ของ L.Selinker และ Error Analysis ของ S.P.Corder ที่กำหนดหลักการวิเคราะห์ไว้ 5 สาเหตุดังที่กล่าวไว้ในวิธีการดำเนินการวิจัย ซึ่งจากการวิเคราะห์ด้วยทฤษฎีดังกล่าว พบว่าปัจจัยที่ส่งผลให้เกิดปัญหาการออกเสียงพยัญชนะและสระของผู้เข้าร่วมทดสอบครั้งนี้ แบ่งออกเป็น 2 ปัจจัยหลักดังต่อไปนี้ (1) ปัจจัยที่เกิดจากเสียงในภาษาไทยที่มีความใกล้เคียงกับภาษาจีน (Language transfer) และ (2) การที่ผู้เรียนไม่เข้าใจระบบการออกเสียงของภาษาจีนอย่างถ่องแท้ (Transfer of training) และด้วยปัจจัยทั้งสองนี้จึงส่งผลให้ผู้เรียนออกเสียงผิดซึ่งหากไม่ได้รับการแก้ไขตั้งแต่เรียนในระดับต้นปัญหานี้จะส่งผลให้ผู้เรียนเรียนในระดับสูงขึ้นไป จะไม่สามารถแก้ไขได้จนเกิดเป็นปรากฏการณ์ที่เรียกว่าปรากฏการณ์ฟอสซิล (L.Selinker, 1972) ดังจะเห็นได้จากผลการวิจัยในครั้งนี้ที่ผู้เข้าร่วมทดสอบทั้งสามระดับออกเสียงผิดในพยัญชนะและสระเดียวกันเกือบทั้งหมด ดังนั้นผู้สอนควรจัดกิจกรรมในห้องเรียนโดยให้ผู้เรียนได้ทำการออกเสียงต่าง ๆ เช่น แบ่งกลุ่มสนทนา อ่านออกเสียง อ่านบทกลอน หรือร้องเพลง เป็นต้น เพื่อตรวจสอบการออกเสียงของผู้เรียนและเมื่อพบปัญหาการออกเสียงผู้สอนควรดำเนิน

การแนะนำการออกเสียงที่ถูกต้องให้ผู้เรียน
ทันที เพื่อเพิ่มประสิทธิผลในการสอนพินอิน
และป้องกันการเกิดปรากฏการณ์ฟอสซิลเมื่อ
ผู้เรียนเรียนในระดับสูงต่อไป

ข้อเสนอแนะ

ข้อเสนอแนะเพื่อนำผลการวิจัยไปใช้

จากผลการศึกษาปัญหาการออก
เสียงภาษาจีนของผู้เรียนภาษาจีนในวิทยาลัย
นานาชาติที่สี่ชั้นปีนี้มีผลที่คล้ายคลึงกับงาน
วิจัยในเรื่องเดียวกัน และผลดังกล่าวสะท้อนถึง
ปัญหาที่ผู้สอนภาษาจีนจำเป็นต้องแก้ไขอย่าง
เร่งด่วน ซึ่งการแก้ไขที่ทำได้รวดเร็วคือแก้ไข
ผ่านการจัดการเรียนการสอน โดยผู้เขียนได้
ให้ข้อเสนอแนะในการแก้ไขปัญหาคือลด
การออกของผู้เรียนดังต่อไปนี้

1. แนะนำหลักการออกเสียงพร้อม
แก้ไขข้อผิดพลาดการออกเสียงของผู้เรียนใน
ชั่วโมงเรียนโดยทันทีเมื่อผู้เรียนนำเสนอหรือ
พูดจบ
2. ผู้สอนบันทึกหรือรวบรวมข้อผิด
พลาดการออกเสียงของผู้เรียนในขณะที่สอน
จากนั้นทำการสรุปพร้อมแนะนำการออกเสียง
และฝึกฝนการออกเสียงที่ถูกต้องช่วงท้าย
ชั่วโมงเรียน
3. จัดทำกิจกรรมให้ผู้เรียนได้ฝึกฝน
การออกเสียงเช่นการอ่านออกเสียง การจำลอง
การสนทนา ในสถานการณ์ต่าง ๆ การนำเสนอ
ผลงาน เป็นต้น

โดยข้อเสนอแนะเหล่านี้จะมีส่วนช่วย
ให้ผู้สอนได้เข้าใจข้อผิดพลาดการออกเสียงของ
ผู้เรียนได้มากขึ้น ช่วยให้ผู้เรียนเข้าใจวิธีการออก
เสียงที่ถูกต้องและป้องกันการปรากฏการณ์ฟอสซิล
ในการออกเสียงของผู้เรียนเมื่อเรียนในระดับที่
สูงขึ้นไป อีกทั้งยังช่วยให้ผู้เรียนมีความมั่นใจใน
การใช้ภาษาจีนมากยิ่งขึ้น

จากผลการศึกษาปัญหาการออกเสียง
ภาษาจีนในครั้งนี้ผู้สอนสามารถนำผลการวิจัย
ไปเป็นข้อมูลในการปรับปรุงการเรียนสอนและ
ปรับปรุงวิธีการฝึกฝนการออกเสียงพินอินจีน
แก่ผู้เรียนในอนาคตต่อไป

ข้อเสนอแนะในการทำวิจัยครั้งต่อไป

สำหรับการทำวิจัยในครั้งต่อไปผู้เขียน
มีข้อเสนอแนะดังต่อไปนี้

1. ควรจะทำการศึกษาเพิ่มเติมในเรื่อง
การออกเสียงวรรณยุกต์และการเปลี่ยนเสียง
วรรณยุกต์ตามหลักสัทศาสตร์พินอินจีนเพื่อให้
เข้าใจปัญหาการออกเสียงของผู้เรียนทั้งระบบ
2. นอกจากวิจัยโดยการอ่านออกเสียง
คำที่กำหนดให้แล้วนั้นควรใช้เนื้อหาการทดสอบ
ที่เป็นวลีหรือประโยคสั้น ๆ มาสร้างแบบทดสอบ
เพื่อศึกษาปัญหาใหม่ที่จะเกิดขึ้นในการออก
เสียงขณะอ่านประโยคที่ยาวขึ้น
3. การศึกษาปัญหาการออกเสียง
ของผู้เรียนควรมีการวิจัยและติดตามผลอย่าง
ต่อเนื่องเพื่อติดตามพัฒนาการของผู้เรียนและ
ศึกษาการเปลี่ยนแปลงของปัญหาที่มีผลต่าง
ต่างไปตามตัวแปรต่าง ๆ ในอนาคต

เอกสารอ้างอิง

- Chen E. (2006). *A study of pronunciation errors to Thai Students in the process of learning Chinese language*. Master dissertation, School of literature and Journalism Yunnan Normal University China PRC.
- Jiang Juan. (2014). *Chinese phonetic research and teaching countermeasures for middle school and high school students*. Master dissertation. Faculty of Arts Sichuan Normal University, China PRC.
- Jin Xiaoda & Liu Guanghui. (2009). *Chinese Mandarin phonetic textbook (Teacher's book)*. Peking: Beijing Language and Culture University Press.
- Lu Jianming. (2013). The plan of Chinese phonetic alphabet and the Chinese teaching. *Applied Linguistics*. 4, 11–14.
- L.Selinker. (1972). Interlanguage (Fossilization). *International Review of Applied Linguistics in Language Teaching*. 10(3), 215–216.
- Ma Xinxin.(2013). An analysis of the errors of Chinese pronunciation in Thailand's college Students. *Modern Chinese*. 3, 160.
- Yang Ying. (2016). *The frequency of HSK vocabulary Level 1–3*. Peking: Sinolingua.

